

Ketouvim (hagiographes) - Ecclésiaste

Chapter 2

- 2,1 אמרתי אני בלבי, לכה נא אנסכה בשמחה ונראה בטוב; והנה גם-הוא, הבל.
 2,2 לשחוק, אמרתי מהולל; ולשמחה, מה-זה עשה.
 2,3 תרתי בלבי, למשוך ציין את-בשרי; ולבי נהג בסכמות--עד אשר-אראה אי-זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השמים, מספר ימי חייהם.
 2,4 הגדלתי, מעשי: בניתי לי בתים, ונטעתי לי כרמים.
 2,5 עשיתי לי, גנות ופרדסים; ונטעתי בהם, עץ כל-פרי.
 2,6 עשיתי לי, ברכות מים--להשקות מהם, יער צומח עצים.
 2,7 קניתי עבדים ושפחות, ובני-בית היה לי; גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי, מכל שהיו לפני בירושלם.
 2,8 גוסתי לי גם-כסף וזהב, וסגלת מלכים והמדינות; עשיתי לי שרים ושרות, ומענגות בני האדם--שדה ושדות.
 2,9 וגדלתי והוספתי, מכל שהיה לפני בירושלם; אף חכמתי, עמדה לי.
 2,10 וכל אשר שאלו עיני, לא אצלתי מהם: לא-מנעתי את-לבי מכל-שמחה, כי-לבי שמח מכל-עמלי, וזה-היה חלקי, מכל-עמלי.
 2,11 ופניתי אני, בכל-מעשי שעשו ידי, ובעמל, שעמלתי לעשות; והנה הכל הבל ורעות רוח, ואין יתרון תחת השמש.
 2,12 ופניתי אני לראות חכמה, והוללות וסכלות: כי מה האדם, שיבוא אחרי המלך, את אשר-כבר, עשוהו.
 2,13 וראיתי אני, שיש יתרון לחכמה מן-הסכלות--כיתרון האור, מן-החשך.
 2,14 החכם עיניו בראשו, והכסיל בחשך הולך; וידעתי גם-אני, שמקרה אחד יקרה את-כלם.
 2,15 ואמרתי אני בלבי, במקרה הכסיל גם-אני יקרני, ולמה חכמתי אני, אז יתר; ודברתי בלבי, שגם-זה הבל.
 2,16 כי אין זכרון לחכם עם-הכסיל, לעולם: בשכר הימים הבאים, הכל נשכח, ואין ימות החכם, עם-הכסיל.
 2,17 ושנאתי, את-החיים--כי רע עלי המעשה, שנעשה תחת השמש: כי-הכל הבל, ורעות רוח.
 2,18 ושנאתי אני את-כל-עמלי, שאני עמל תחת השמש: שאני חנו, לאדם שיהיה אחרי.
 2,19 ומי יודע, החכם יהיה או סכל, וישלט בכל-עמלי, שעמלתי ושחכמתי תחת השמש; גם-זה, הבל.
 2,20 וסבותי אני, ליאש את-לבי--על, כל-העמל, שעמלתי, תחת השמש.
 2,21 כי-יש אדם, שעמלו בחכמה ובודעת--ובכשרון; ולאדם שלא עמל-בו, יתנו חלקו--גם-זה הבל, ורעה רבה.
 2,22 כי מה-הוא לאדם, בכל-עמלו, וברעיון, לבו--שהוא עמל, תחת השמש.
 2,23 כי כל-ימיו מכאבים, וכעס עניו--גם-בלילה, לא-שכב לבו; גם-זה, הבל הוא.
 2,24 אין-טוב באדם שיאכל ושתה, והראה את-נפשו טוב בעמלו; גם-זה ראיתי אני, כי מיד האלהים היא.
 2,25 כי מי יאכל ומי יחוש, חוץ ממני.
 2,26 כי לאדם שטוב לפניו, בתן חכמה ודעת ושמחה; ולחוטא בתן ענין לאסף ולכנוס, לתת לטוב לפני האלהים--גם-זה הבל, ורעות רוח.